

EL BURGÈS

Es lleva a dos quarts d'una
es banya i es perfuma
i amb l'aiganeu que té
corre a firmar una estona
a un banc de Barcelona,
on fot de conseller.

Finida la dura tasca
i per no caure en basques
pren un vermut complet
a un club de senyorassos
tibats, lluents i grassos
que ja ho tenen tot fet.

Allà mateix el màitre
vincle a la esquena dreta
li cantarà el menú.
I ell triarà una truita
de llagostins poc cuïta
i un polpís ast mig cru.
És l'ofici del burgès,
menjar, jeure i no fer res.

Un cop llesta la teca
se'n va a la biblioteca,
s'enfonsa en el sofà
i dorm la migdiada,
l'armilla descordada
i un rot al paladar.

Després el gran sapastre
s'arriba a ca'l sastre
per a provar-se un tern.
L'arruga de la espatlla,
dels pantalons la ratlla,
l'amplada de l'infern.

Després el gran sapastre
s'arriba a ca'l sastre
per a provar-se un tern.
L'arruga de la espatlla,
dels pantalons la ratlla,
l'amplada de l'infern.

Més tard, com cada dia,
seurà a la barberia
on el perfilaran.
L'altre vermut, la cita
que avui toca a Lolita
i cap al restaurant.

És l'ofici del burgès,
menjar, jeure i no fer res.

Entra, pren tres passades
tan densament cuinades
que ja no poden més,
amb el que el mosso els cobra
a casa d'un manobre
viurien tot un mes.

Mata llavors tres hores
a un fosc bar dels afores
es prenen molt gin-fizz,
amb la saliva amarga
fent una cara llarga,
pugen tots dos al pis.

Al pis de l'amigueta
que li farà, pobreta,
l'amor sense perills,
i a casa, a darrera hora,
on vetlla i potser plora
la mare dels seus fills.
És l'ofici del burgès,
menjar, jeure i no fer res.

Quart, Pere. "El burgès".

